וכ"ם ה"נ בנמערב. מתנה אחת מן הכבוד בשיעור מתן [ט] ד' מתנות מן העולה ודקאמר יתנו בתמן ד' יתנו ממשתן קאמר שיהו ניתנין ד' ממנות ולמי מן העולה ואחת רבי יהושע למימר יש בילה ודיו במתנה אחת על שניהן ולא יעבור על כל פוסקי הלית ליה רואין: **הכא בל פוסיף מהיכא.** הרי אין כאן מן הכבוד אלא כדי מתנה [י]: **אלא אמר רבא.** כל הנך שנויי דשניק לך תשניין [יא] דולמי מתמנוים עלו לו דקתני בין לשם שיריים בין לתחילת עולה קאמר ומתני' דתמן ד' במתנה אחת בדאיכא טובא מכל חד קאמר ופ"ה לא תשמע מינה לר"ש יש בילה דתקשה לרב אחי לתיכא לשנויי [יב] הא מתני' דלעיל דעליונים ותחתונים ומתני' דתמן ד' בתחתון אלו נבולו פליגי אלא בתערובת כוסות וקאמר ר"ש דעליונים ותחתונים דיתן שניהם למעלה ולמטה ושניהם כשרין ורואה אני את דם (חטאת) [יג] כאילו הוא מים וכן בעולה וכבור ונתן ד' מכל כוס וכוס ורואה אני את המוספת כאילו הוא מים [יד](וכן בעולה ובכור) ורבנן לית להו רואין ישפך לגמרי. ומ"ג דהך פלוגתא בנבולו [טו] נמי איכא למיפלוגי בהכי [טז] ועוד פליגי נמי בית בילה ואין בילה מיהו הך [יו] מתניתא דקתני והתחתונים עלו לו למשמע ים בילה ומתני' נמי דקתני הרי הוא עובר על בל תוסיף דמשמע דבאיעריך טובא קאי ופ"ה מכשר למשמע [יח] דיש בילה ועכ"ל נמי נבולו קיימי לעולם לר"ש אין בילה לחי [יט] נבולו לא הוה מכשיר ר"ש לא נבכור ולא [כ] בעולה דלמא מהאי קא יהיב ומהאי לא קיהיב אלא ר"ש נמערבו ד' בתחת ד' בד' ועולה [כא] אלא ר"ש נמערבו ד' בד' ולא בתחתת ועולה אלא ברובע עליונים וקיהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד ותחתת לבדה תעלה לו. ולרבנן יפסך לגמרי דלית להו רואין: **שיקריב** [כב]. לרבנן נמי אין להו רואין ומתני' נמי רבי יהודה היא: **שר"ש אומר יקריב** [כג]. ואפי' לא קרב אחד מהם דלריש ד] מוס בס לא ירלו לכס בעיניה הוא [כד] מסמע הא ע"ש תעובדא ירלו בין בנבולו כו' ומדר' יהודה נשמע לרבנן דפליגי עליה בתמני' ומוקמי פלוגתא ברואין ואף [כה] בתחתת ועולה בין [כו] בכוסות קיימי וקתני לר"ש התחתונים עלו לו וגבי עולה ובכור נמי מכשיר בתמני' מלמא יש בילה: **ומאי רבי יהודה מניחא דר"ש.** דמוקי פלוגתא בנבולו מוס לחין בשר לר"ש [כז] אלא ג' ומתני' [כח] בין בנבולו בין בכוסות ומוקי לה רב אחי בבבא [כט] בעינן בנול כגון דרובע בשר וקיהיב במשהא שיעור בעלת מוס ועוד ל] אבל לרבנן דפליגי עליה דר' יהודה ומוקמי' לא] פלוגתא אף בהיכא דשניהם כשרין ומכשר להו לתרוייהו בכוסות פליגי ר"ש ורבנן ומש"ה מכשיר רבי אלעזר בתרוייהו דאי נבולו לא הוה מכשר אלא בעלת ועולה דתמני' דלעיל דאמרי רבנן יפסך לגמרי: אלא בתחלת תחתת ועולה. שתערבו לפני מתן דמם בההיא פסולי רבנן דלית להו רואין ואסור לשנות את מקומן לתת את העולה למעלה מן החוט מפני הכבר תחתת: **אבל סוף תחתת.** שתערב בתחלת עולה שתערבו (בו) שירי תחתת בתחילת עולה אין כאן מחלוקת ויתנם למטה מן החוט דמקום תחילת מתן עולה כשר לשירי תחתת ויזרקם לקיר המזבח ומהילהן שותתין ליסוד ואין כאן שיוי מקום: **לריכין אילטנא.** שיפכסם על גבי היסוד ממש העשוי כאילטנא ולא יזרקם לקיר הזקוף כמשפט עולה ובסוף תחתת ועולה נמי לרבנן יפסך לגמרי. ולקמן [ע"ב] מוקיע ליה מהא דתניא לעיל נתן למעלה ולא נמלך חלו ואלו מודיע שיחזור ויתן למטה: **עדיין היא מחלוקת.** לף בסוף תחתת ותחילת עולה דלמא חד מקום הוא ולר"ש לחית ליה רואין כשר ולרבנן יפסך לגמרי: **קדש פס.** בנבור כתיב ומשמע ליה פס בהוייתן יהו שתם נתערבו בדמים מחבירם לף מבדו את שמם ויקרבו ולרבנן מיתוקמא כגון שנתערב בתחתונים כמותו ולף בתחתת [לג] ומתי לאו דלתיערב בסוף עולה שהוא שיירים והולכין למקום שירי תחתת כדלתמרן בתיהו מקומן (לעיל נף.). **תן יסוד למזבח של עולה וקתני דתחילת בבור כשר בו לכתחלה שמקומו מקום תחילת עולה מלמא מקום תחילת עולה ותחלת בבור הוא מקום כשר לשפיכת שיריים לכתחלה: לף תחילת עולה ובבור.** דשניהם מקום אחד הם וכיון דלרבנן יש בילה שניהם בשיריו: **ומאי קא משמע לן.** קרא הוא"ל ומקום אחד להן: **דאין עונין מבטלין זה את זה.** ואפילו אחד מרובה על חבירו לף בטל המועט: **האי מוקמ מדם הפר ומדם השעיר נפקא לן.** בגמרות בהקומץ רבה (דף כב.) שמעריבין דם פר ודם השעיר [שלן] יה"כ בתתן [לד] דם קרנות המזבח הפנימי והדבר ידוע שדם הפר מרובה מדם השעיר מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה: **לריכא דנפקא ליה בו'.** ולקמן [ע"ב] מפרש פלוגתא בשמעתא: **והקריבו וזרקו מה ת"ל דם דם.** גבי עולה קאי בת"כ [ס] ושחט את בן הבקר והקריבו בני אהרן הכהנים את דמו וזרקו [וזרקו את הדם] והקריבו בני אהרן את הדם וזרקו על המזבח אשר פתח אהל מועד: ממנה היה לו לומר ואין לריך לכתוב דם דמה יש לו לקבל וזורק ע"י שחיטה מה ת"ל דם דם: **מגין תחה לומר נתערב דם עולה בדם עולה בדם תמורה דם עולה בדם חולין שיקרבו** ת"ל

ה"ג **אבל סוף חטאת ועולה.** בשמתנה שניה של עולה מייתי שהיה בקרן מערבית דרומית דזה מקום שיריים של חטאת מבל במתנה ראשונה של עולה יפסך לגמרי מזרקת בקרן מזרחית צפונית ושיריים בקרן מערבית דרומית דלמא על שניהן ולא יעבור על כל פוסקי הלית ליה רואין: מיהו י"ל כיון דיסוד דרומי אינו מן הפסוק אלא מטעמת דבעי' בשמוך לו (לעיל דף נג.) דומיא דשיריס פנימיים ס"ל אין קפידא אם יתנם במזרחית לפונית להכשיר דם תחלת עולה וכן מוכיח קלת בשמוך גבי נתן למעלה ולא נמלך חלו ויתן למטה ובבא לאוכמי דמקום עולה מקום שיריס ומשמע אלא נתן עדיין כלל מתנות עולה (בלבדן) [לה] ס"ל יפנה דרך שמאל ויתן תחלה בקרן מערבית דרומית שהוא מקום שיריס ויתן שיריס בשתי קרנות: ס"ג [לח] **מאי קמ"ל.** תימה טובא קא משמע לן [לט] דיקרבו למר כדאית ליה ב' מתנות שהן ד' ולמר מתן אחד מע"ג דעבר על בל תגרע חלו בל תוסיף ושמא י"ל כיון דיהיב הכל מקום עולה מקום שיריים א"ל רב יוסף הכי [מ]אמר רב יהודה שירים צריכין איצטבא ומתקן קרנגו ובלא [מא] קרא נמי. גרו"ך: **תנאי היא איבא דנפקא לה מהבא ואיבא דנפקא לה מהבא.** תימה למה דוחק לומר תנאי היא דבהקומץ רבה (מנחות כב:) פריך ואימא על לחיכא מין ומינו ועולין קשיא לימא קרא קלא [מב] סס לישטרין לשם מין עניו למין ומינו ועולין תנהו לענין לעולין לחול אפילו טוי אלא מינו ועוד קשה להכא אליבא דר' יוחנן קיימא ותסס קאמר רבי יוחנן להכיא דרשה דולקח מדם הפר ועו"ק נימא לישטרין משום דס"ד שיפפך לומר כדי אלא יעבור על בל תוסיף ועל בל תגרע [מב] וע"ק דמאי אלא שמעתינו אלא בתערבו למטה בלמעלה דמוקה ר' יהושע דיפפך ומין משניס זה [מג] להכשיר זה ומתן אחת במתן ד' משניס ועובר על בל תגרע וכי תימא משום דמתן ד' אי אמרת יפפך מין שייך לאלם מחמיהם כגון בכור ומעשר שנפסל לבל עולה וחטאת שנפסל לאפשר לאלם מחמיהם יפפך עולה נדבה מאי לאיכא למימר ומינו [מד] ר"ל אלא דמי לשיניס למעלה בניתנים למטה אין לו לפסול בילים דם עולה להכשיר דם חטאת לבל הבא אלמינו פוסלו בילים אלא עומד במקומו [מה] אבל אלא תעשה אחת ומינו לר"ש דקשה לשניהם כשרין ומכשר להו לתרוייהו בכוסות פליגי אלא בתערובת כוסות ולא בתערובת בשר ודם ולא בתערובת בשר ומים ולא בתערובת בשר ויין ולא בתערובת בשר ודם ומים ולא בתערובת בשר ודם ויין ולא בתערובת בשר ומים ויין ולא בתערובת בשר ודם ומים ויין [מו] לבבד בתערובת בשר ודם ומים ויין ולא בתערובת בשר ודם ומים ויין ולא בתערובת בשר ודם ומים ויין ולא